

G A Z E T A U R Z Ę D O W A

POWIATU KONSTANTYNOWSKIEGO.

Wychodzi w Środę - - - -
- - - - - każdego tygodnia.

Redakcja i administracja przy
Urzędzie Powiatowym w Janowie
Podlaskim.

PRENUMERATA:

Rocznie . . . . . 24 Mk.
Kwartalnie . . . . . 6 .

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz drobnego druku, lub jego
miejsce po tekście 1 Mk.

T R E Ś Ć N U M E R U:

DZIAŁ URZĘDOWY:

45. Rozporządzenie Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie obrotu zbożem siewnym ozimem w roku 1919.
46. Rozporządzenie Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie cen na zboże w roku gospodarczym 1919/20.
47. Rozporządzenie Ministerstwa Apropowizacji w sprawie młynów.
48. Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20.

49. Podziękowanie Paraf. Kornickiej za powtórne złożenie darów na rzecz żołnierza polskiego
50. Obwieszczenie Inspektora Skarbowego w przedmiocie składania Władzom skarbowym i Instancji zeznań dochodu względnie sprawozdań rocznych i bilansów towarzystw sprawozdawczych do wymiaru podatku od zysków wojennych.
51. Ogłoszenie Inspektora Skarbowego w sprawie zabronienia sprzedaży alkoholu żołnierzom polskim.
52. Ustawa o zabezpieczeniu sprzętu i zasiewów rolnych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Paszporty zagubione

Dział Urzędowy.

45.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie obrotu zbożem siewnym ozimem w roku 1919.

Do Burmistrzów i Wójtów gmin.

W myśl artykułu 1, 3, 8 i 9 Ustawy z dnia 29-go lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1.

W celu dania rolnikom możliwości nabycia celnego zboża ozimego, zarejestrowanego przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, gospodarstwa nasienne mają prawo sprzedaży

bezpośrednio rolnikom zboża, uznanego przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych za zboże siewne.

Art. 2.

Gospodarstwa nasienne, które sprzedają w drodze legalnej zboże siewne, mają prawo nabycia zboża na potrzeby swego gospodarstwa od producentów lub instytucji do handlu zbożem uprawnionych, za każdorazowym upoważnieniem Szefa Władzy Politycznej pierwszej instancji (powiatowego Komisarza Rządowego lub Starosty).

Art. 3.

Gospodarstwa nasienne, zarejestrowane przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, otrzymują od Ministerstwa Rolnictwa lub jego ekspozytur listy przewozowe (frachty),

uprawniające do przewozu zakupionego u nich zboża siewnego kolejami lub drogą wodną.

Listy przewozowe winny zawierać zastrzeżenie, że odbiorca może odebrać zboże siewne jedynie za okazaniem zaświadczenia administracji powiatu do którego zboże zostało skierowane.

Art. 4.

Szef Władzy Politycznej pierwszej instancji może wydawać zezwolenia na nabycie drobnych ilości zboża na zasiew bezpośrednio u producentów w obrębie swego powiatu.

Art. 5.

Obrót zbożem siewnem ozimem dozwolony jest do dnia 1-go października 1919 r.

Art. 6.

Do wydania rozporządzenia w sprawie obrotu zbożem siewnem na ziemiach b. zaboru pruskiego upoważniony jest Główny Urząd Żywnościowy przy Naczelnej Radzie Ludowej w Poznaniu.

Art. 7.

W razie, gdy ktokolwiek uzyskawszy zezwolenie na nabycie zboża siewnego, nabyte na zasadzie zezwolenia zużyte na inne cele, nie na osiew, podlega, w myśl art 8 i 9 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, w drodze administracyjnej karze aresztu od dni 14 do miesiący 6, oraz grzywnie od 100 do 100.000 marek, względnie od 150 do 150.000 koron.

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od chwili ogłoszenia go w „Monitorze Polskim”

Minister Apropowizacji

(—) *A. Minkiewicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

w. z. (—) *J. Chmielewski.*

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1919 r.

Powyzsze podaje do wiadomości

Powiatowy Komisarz Rządowy.

(—) *J. Święcicki.*

46.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie cen na zboże w roku gospodarczym 1919/20.

Do Burmistrzów i Wójtów Gmin.

Na mocy artykułu 5 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1.

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b. zaboru austriackiego ustanowione zostają następujące ceny na zboże konsumcyjne:

za 100 kg. żyta, jęczmienia lub owsa —

Mk. 80;

za 100 kg. pszenicy — Mk. 90

Art. 2.

Na ziemiach b. zaboru pruskiego ustanowione zostają następujące ceny na zboże konsumcyjne:

za 100 kg. żyta, jęczmienia lub owsa —

Mk. 40;

za 100 kg. pszenicy — Mk. 50.

Art. 3.

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b. zaboru austriackiego będzie w czasie od dnia 15 sierpnia do dnia 15 października 1919 r. wypłacana po za cenę zasadniczą premja za wczesną dostawę w wysokości Mk. 10 za każde 100 kg. bez względu na rodzaj zboża. Po dniu 15 października wypłacana będzie jedynie cena zasadnicza.

Art. 4.

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b. zaboru austriackiego obowiązują następujące ceny za zboże siewne ozime:

1) na zboże oryginalne ceny nie są ograniczone i ustanawiane zostają stosownie do porozumienia pomiędzy sprzedawcą a kupującym;

2) za 100 kg. zboża z pierwszych trzech odsiewów — Mk. 150;

3) za 100 kg. zboża z dalszych odsiewów — Mk. 135;

4) za 100 kg. zboża siewnego zwykłego odczyszczzonego—Mk. 110.

Art. 5.

Na ziemiach b. zaboru pruskiego ma moc rozporządzenie w sprawie cen na zboże siewne, wydane przez Główny Urząd Żywnościowy Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu.

Art. 6.

Powyżej wymienione ceny płacone będą producentom za zboże dobrej jakości loco magazyn Instytucji skupującej zboże z upoważnienia Ministerstwa Aprowizacji, lub loco stacja kolei żelaznej. W sprawie potrąceń za zły gatunek dostarczonego zboża wydane zostanie osobne rozporządzenie.

Art. 7.

Na ziemiach b. zaboru austriackiego oraz w powiatach b. zaboru rosyjskiego, okupowanych w czasie wojny przez Austrię, producenci otrzymywać będą należność za zboże w koronach, przyczem ustalony zostaje stosunek mk. 100—kor. 175.

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze staje się prawomocnym z dniem ogłoszenia go w „Monitorze Polskim“ i obowiązuje od dnia 15 sierpnia 1919 r.

Minister Aprowizacji

(—) *A. Mińkiewicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

(—) *Janicki.*

Warszawa, dnia 13 sierpnia 1919 r.

Powysze podaje do wiadomości

Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) *J. Świącicki.*

47.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Aprowizacji w sprawie młynów.

Do Burmistrzów i Wójtów Gmin.

Na mocy artykułu 8 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o Obrocie Ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1.

Wszystkie młyny, znajdujące się na obszarze Państwa Polskiego, zostają podzielone na dwie kategorie, ze ścisłym rozgraniczeniem praw przemiału,

1) Młyny kategorii I, mające prawo mielenia jedynie zboża importowanego i monopolowego, stanowiącego własność państwową lub komunalną.

2) Młyny kategorii II, (gospodarskie), mające prawo mielenia jedynie zboża, stanowiącego prywatną własność producentów, przeznaczonego na pokrycie ich potrzeb.

Art. 2.

Poszczególne młyn zaliczony zostaje do kategorii I na skutek zawarcia unowey na mielenie zboża państwowego lub komunalnego z Państwowym Urzędem Zbożowym, względnie z miejscowym Urzędem Powiatowym i Powiatową Komisją Aprowizacyjną.

Państwowy Urząd Zbożowy, względnie Urzędy Powiatowe, winny nadsyłać wykazy zakontraktowanych młynów z podaniem ilości zboża, przeznaczonego do przemiału w każdym poszczególnym młynie, Ministerstwu Aprowizacji do wiadomości.

Art. 3.

Wszystkie pozostałe młyny, niezaliczone w poczet młynów kategorii I, stanowią kategorię II młynów.

Młyny kategorii II mogą funkcjonować w zakresie przewidzianym przez art. 2 punkt 2 niniejszego rozporządzenia, bez specjalnego zezwolenia Ministerstwa Aprowizacji, względnie podległych temuż organów.

Art. 4.

W celu zaprowadzenia jednego gatunku i jednakowej jakości mąki dla całego Państwa, wysokość noriny przemiałowej dla żyta, pszenicy i jęczmienia, obowiązująca młyny obydwu kategorii, ustanawia się jak następuje:

a) dla żyta:

mąki	80%
otrąb	15,5%
odpadków do	1,5%
rozkurz	3%

b) dla pszenicy:

mąki, I	70%	} ogółem 80%
mąki chlebowej	10%	
otrąb	15,5%	
odpadków do	1,5%	
rozkurz	3%	

Norma rozkürzowa w młynach gospodarskich kategorii II może dosięgać 4%

c) dla jęczmienia:

wydajność kaszy minimalnie 63%

Przy przemiale żyta wolno używać do odsiewania wyłącznie sit drucianych od № 21 do № 34 (lub jedwabnych, odpowiadających tymże numerom sit drucianych). Liczba numerów sit drucianych odpowiada bieżącej ilości oczek w calu polskim.

Przy przemiale pszenicy mogą być używane do odsiewania sita jedwabne, odpowiadające wyłącznie numerom nominalnym 6, 7, i 8. Używanie wszelkich innych niż powyższe, numerów sit jest bezwarunkowo wzbronione.

Art. 5.

Taksa za przemiał dla młynów kategorii I i II będzie ustanowiona w każdym poszczególnym powiecie przez władzę administracyjną pierwszej instancji łącznie z Powiatową Komisją Apropowizacyjną, po wysłuchaniu zdania w tym względzie miejscowych przedstawicieli przemysłu młynarskiego. Państwowy Urząd Zbożowy dla młynów, mielących zboże dla tegoż Urzędu, określa cenę za przemiał po zatwierdzeniu przez Ministerstwo Apropowizacji.

Art. 6.

Pobieranie wynagrodzenia za przemiał w naturze przez młyny obydwóch kategorii jest bezwzględnie wzbronione.

Art. 7.

Otręby i wszelkie odpadki, powstałe przy mieleniu zboża w młynach I kategorii, stanowią własność państwową lub komunalną i muszą być całkowicie oddane odnośnym organom rządowym lub komunalnym wraz z gotowymi produktami mącznymi.

Otręby i wszelkie odpadki, powstałe przy mieleniu zboża w młynach II kategorii, stanowią własność producentów. Handel rzeczonymi otrębami i odpadkami jest bezwarunkowo wzbroniony.

Art. 8.

Winni nie stosowania się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, podlegają karom przewidzianym w art. 9 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o Obrocie Ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 i unieruchomieniu młyna.

Minister Apropowizacji

(—) *A. Minkiewicz.*

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1919 r.

Powyższe podaje do wiadomości
Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) *I. Świąłoki.*

Przepisy wykonawcze

do ustawy z dnia 29-go lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20.

W myśl ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami wydane zostają następujące przepisy wykonawcze:

Art. 1.

Wylączne prawo handlu żytem, pszenią, jęczmieniem i owsem w obrębie Państwa przysługuje wyłącznie Ministerstwu Apropowizacji.

Art. 2.

Ministerstwo Apropowizacji powierza prawo skupu zboża instytucjom samorządowym, społecznym, rolniczym, wreszcie firmom prywatnym, lub też dokonywa skupu zboża przez własne organy handlowe, któremi są Urząd Zbożowy Państwowego Urzędu Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby i jego filje oraz agentury Ministerstwo Apropowizacji koncesjonuje poszczególne instytucje lub firmy, na wniosek Komisji Apropowizacyjnej, względnie Wydziału Powiatowego, zaakceptowany przez Szefa Władzy Administracyjnej Powiatowej powiatu, na którego terminie dana instytucja lub firma pragnie dokonywać skupu zboża. Warunki, na których będą działać instytucje lub firmy, skupujące z upoważnienia Ministerstwa Apropowizacji zboże, znajdują wyraz w umowie, której wzór zostanie podany do wiadomości Szefów Władzy Administracyjnej pierwszej instancji.

Do obowiązków tych instancji lub firm należeć będzie skup zboża, magazynowanie i odstawianie go pod adresem, wskazanym przez Szefa Władzy Administracyjnej pierwszej instancji, który w tym względzie otrzyma od Ministerstwa Apropowizacji odpowiednie instrukcje. Instytucje lub firmy pragnące podjąć się skupu zboża winny złożyć oferty na ręce Szefów Władzy Administracyjnej pierwszej instancji tych powiatów, na których terenie pragną działać, do dnia 15 września r. b. Szef Władzy Administracyjnej pierwszej instancji przedstawia podanie do zaopiniowania powołanej na zasadzie osobnego rozporządzenia Powiatowej Komisji Apropowizacyjnej, względnie Wydziału Powiatowego, wraz z tą opinią przesyła, najdalej w ciągu dni 8-u od daty złożenia oferty, do Ministerstwa Apropowizacji, o ile chodzi o powiaty byłego zaboru rosyjskiego, do Sekcji Ministerstwa Apropowizacji dla ziem byłego zaboru austriackiego w Krakowie, o ile chodzi o powiaty byłego zaboru austriackiego, i wreszcie do Głównego Urzędu Wywnoścłowego w Poznaniu, o ile chodzi o powia-

ty byłego zaboru pruskiego—do zatwierdzenia. Jako zasada przyjęte jest, że na terenie jednego i tego samego powiatu może działać kilka instytucji, skupujących zboże z upoważnienia Ministerstwa Aproprowizacji.

Art. 3.

Wyłączne prawo przewozu kolejami i statkami wewnątrz Państwa żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa zarówno jak przetwór z nich i przetwór z ziemniaków, przysługuje wyłącznie Ministerstwu Aproprowizacji i Głównemu Urzędowi Żywnościowemu w Poznaniu. Koleje żelazne i żegluga ma prawo przyjmować ładunki powyżej wymienionych gatunków ziemiopłodów i przetworów z nich jedynie wtedy, gdy nadawca jest w posiadaniu listu przewozowego Ministerstwa Aproprowizacji lub też Głównego Urzędu Żywnościowego.

Listy przewozowe Ministerstwa Aproprowizacji upoważniają do przewozu kolejami na terenie byłego zaboru pruskiego, zarówno jak listy przewozowe Głównego Urzędu Żywnościowego upoważniają do przewozu kolejami na terenie pozostałych dzielnic Państwa.

Listy przewozowe Ministerstwa Aproprowizacji, względnie Głównego Urzędu Żywnościowego otrzymują instytucje, kupujące zboże z upoważnienia Ministerstwa Aproprowizacji, względnie Głównego Urzędu Żywnościowego, od Szefa Władzy Administracyjnej w pierwszej instancji, który na listach przewozowych wystawia adresy odbiorców podług dyspozycji Ministerstwa Aproprowizacji i prowadzi ścisłą ewidencję i kontrolę wydanych frachtów.

List przewozowy jest ważny w przeciągu 8 tygodni od daty jego wystawienia. W sprawie przewozu zboża siewnego ma moc rozporządzenie z dnia 12 sierpnia 1919 r.

Ruch kołowy w powiatach pogranicznych będzie ograniczony osobnymi rozporządzeniami.

Art. 4.

Przewóz kolejami i statkami żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa zarówno jak przetworów z nich i przetworów ziemniaczanych, jako bagażu pasażerskiego poza ilościami niezbędnymi do spożycia w drodze bez każdorazowego zezwolenia Szefa Władzy Administracyjnej pierwszej instancji jest wzbroniony.

Art. 5.

Sprzedaz żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa, zarówno jak przetworów z nich, to jest kaszy pszennej, jęczmiennej i owsianej, mąki żytniej, pszennej i owsianej oraz wszelkiego rodzaju pieczywa, w którego skład wchodzi żyto, pszenica, jęczmień, i owses, oraz przetworów ziemniaczanych jest dozwolona jedynie instytucjom lub firmom, posiadającym na to zezwolenie powiatowych wyko-

nawców władz samorządu, z zachowaniem—ogólno państwowych przepisów. Wszelkie ilości towarów wymienionych w niniejszym artykule, które znajdą się po upływie dni 10-u od daty ogłoszenia niniejszych przepisów w nielegalnym handlu, podlegają konfiskacie, handlujący zaś zostają pociągnięci do kary w drodze administracyjnej. Zapasy żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa lub przetworów z nich będąca w posiadaniu firm lub instancji do handlu niemi uprawnionych przez odpowiednie władze—winny być zgłoszone do dnia 1-go września r. b. do władzy administracyjnej pierwszej instancji z podaniem celu, w jakim zostały zakupione.

Art. 6.

Normy spożycia mąki będzie ustanawiać Ministerstwo Aproprowizacji drogą osobnych rozporządzeń. Na podstawie tych norm ustanowione zostaną ilości zboża lub mąki, jakie mogą być w okresie czasu, w którym rozporządzenie będzie obowiązujące, zużyte przez poszczególne jednostki administracyjne dla wyżywienia ludności bezrolnej i potrzebującej zaopatrzenia. Ilości te będą oddane do dyspozycji właściwych komisji aproprowizacyjnych, powołanych do życia na mocy osobnego rozporządzenia, celem prawidłowego rozdziału.

Art. 7.

Po pokryciu niezbędnych potrzeb, producenci obowiązani są całkowite ilości zboża powyższych gatunków sprzedawać wyłącznie instytucjom przez Ministerstwo Aproprowizacji do tego uprawnionym.

Art. 8.

W celu zapewnienia szybkiej dostawy zboża na pierwsze miesiące po zbiorach Szefowie Władzy Administracyjnej pierwszej instancji rozesłają wszystkim producentom, posiadającym powyżej 10-u morgów ziemi, na zasadzie instrukcji, otrzymanej z Ministerstwa Aproprowizacji, nakazy dostaw w granicach norm określonych w art. 4 A. Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20.

Szef Władzy Administracyjnej winien podać do wiadomości producentów norm dostaw dla poszczególnych kategorii gospodarstw obowiązujących w jego powiecie, z podaniem terminu, do którego ilości określone winny być dostarczone do magazynów. Producenci, których obwieszczenie to dotyczyć będzie, winni natychmiast rozpocząć dostawę.

Ilości zbóż, zbywające producentom po dokonaniu terminowej dostawy, winny być również po jednakowej cenie dostarczone do instytucji kupujących zboże z upoważnienia rządu. Ceny na zboże określone zostaną osobnym rozporządzeniem.

Art. 9.

Również służba solwarczna winna jest pozostałości zboża z ordynarji, po pokryciu swych potrzeb konsumcyjnych, sprzedawać wyłącznie i jedynie Instytucji kupującej zboża z ramienia rządu.

Art. 10.

Zboże, zakupywane przez instytucje, względnie firmy, uprawnione w myśl art. 2 niniejszych przepisów wykonawczych, służyć ma w powiatach biernych na potrzeby wewnętrzne powiatu. W powiatach zaś czynnych w myśl przepisów Ministerstwa Apropowizacji, nadwyżka, przez Ministerstwo określona, będzie wywożona, podług przepisów Ministerstwa, na zaspokojenie potrzeb armji, wielkich miast i ośrodków przemysłowych i powiatów biernych.

Art. 11.

Instytucje, skupujące zboże w myśl art. 2 niniejszych przepisów wykonawczych, mają obowiązek wystawiania producentom kwitów sznurowych za otrzymane zboże w których ma być podana ilość zboża i sumy do wypłaty. Ponadto obowiązani są uprawnieni do skupu zboża do prowadzenia ksiąg handlowych, w szczególności księgi ewidencyjnej zakupu i dostawy zboża.

Art. 12.

Instytucje lub firmy skupujące zboże winny wskazać Szefowi Władzy Administracyjnej pierwszej instancji magazyny, w których zamierzają przechować zboże, oraz komunikować codziennie Szefowi Władzy Administracyjnej pierwszej instancji książkowe remanenty, poszczególnych gatunków zbóż w każdym magazynie. Instytucje lub firmy skupujące zboże winny otworzyć potrzebną do sprawnego działania ilość magazynów w myśl wskazówek Ministerstwa Apropowizacji, względnie Szefa Władzy Administracyjnej pierwszej instytucji.

Art. 18.

Rozrachunki na zboże, dostarczone przez instytucje kupujące zboże, w myśl art. 2 niniejszych przepisów wykonawczych—instytucjom zaopatrującym konsumentów w powiecie, odbywają się bez pośrednio pomiędzy temi dwiema kategorjami instytucji pod kontrolą Szefa Władzy Administracyjnej pierwszej instytucji. O ile chodzi o rozrachunki za zboże dostarczone Urzędowi Zbożowemu Państw. Urz. Z. Art. P. P. względnie Głównemu Urzędowi Żywnościowemu, to odbywają się one pomiędzy instytucjami, skupującymi zboże a od-

nośnemi urzędami, przyczem Urząd Zbożowy P. U. Z. A. P. P., zarówno jak Główny Urząd Żywnościowy udzielać będzie zaliczek na zboże.

Art. 14.

Szef Władzy Administracyjnej pierwszej Instytucji wnieć w porozumieniu z powiatową Komisją Apropowizacyjną zakwalifikować odpowiednią ilość młynów, potrzebnych do mielenia zboża, przeznaczonego na wewnętrzną konsumcję w powiecie. Warunki przemiału określone są w rozporządzeniu z dnia 12 sierpnia 1919 r. dotyczącem młynów.

Jako zasada przyjęte być winno, że instytucje, zaopatrujące konsumentów, otrzymują przydział w ziarnie. Młyny pobierają jedynie wynagrodzenie za przemiał, mąka zaś jest własnością tych instytucji, dla których zboże jest przemielone. Otręby mają być w całości zwrócone instytucji skupującej, w celu podziału pomiędzy dostawców zboża i między konsumentów.

Na żądanie instytucji, zaopatrującej ludność bezrolną, zboże może być przemielane na razówkę lub cienię, przemiał jednak w żadnym razie nie może być niższy, niż 80%.

Art. 15.

Podział produktów mącznych pomiędzy ludność miejską może się odbywać drogą wydawania kart na chleb, stosownie do uznania magistratów, które odpowiedzialne będą za prawidłowe zaopatrywanie ludności w chleb.

Art. 16.

Ceny na przetwory zbożowe przeznaczone na pokrycie miejscowych potrzeb w powiatach, określa Szef Władzy Administracyjnej pierwszej Instytucji w porozumieniu z powiatową Komisją Apropowizacyjną. Kalkulacja handlowa, na której podstawie ceny na chleb i mąkę zostały określone, winna być niezwłocznie przesłana do zatwierdzenia Ministerstwu Apropowizacji, Cenę sprzedażną zboża i mąki dla wielkich miast i ośrodków przemysłowych, jak również dla wojska zatwierdza Ministerstwo Apropowizacji na wniosek Urzędu Zbożowego P. U. Z. A. P. P., względnie Głównego Urzędu Żywnościowego w Poznaniu. Cenę chleba w poszczególnych miastach i ośrodkach przemysłowych, zaopatrywanych przez Urząd Zbożowy P. U. Z. A. P. P. względnie Główny Urząd Żywnościowy, zatwierdza Ministerstwo Apropowizacji na wniosek odnośnego samorządu.

Art. 17.

Wywóz zboża i przetworów po zagranicę Państwa, zarówno jak wywóz zboża do obszarów, podległych Komisarzowi Jeneralnemu dla ziem wschodnich jest wzbroniony. Zezwolenie na wywóz zboża poza granice Państwa może być w drodze wyjątku uzyskane w Państwowej Komisji Wywozu i Przywozu Ministerstwa Przemysłu i Handlu w myśl przepisów, zawartych w art. 7 Ustawy z dnia 20 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20. Zezwolenia wywozu do ziem, podległych Komisarzowi Jeneralnemu dla ziem wschodnich wydaje Ministerstwo Apropowizacji.

Art. 18.

W razie niestosowania się do niniejszych przepisów wykonawczych winni być karani w drodze administracyjnej na mocy ustawy z dnia 29-go lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20—art. 9.

Art. 19.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia go w „Monitorze Polskim”.

Art. 20.

Wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, tyjące się obrotu ziemiopłodami, z chwilą ogłoszenia niniejszego tracą moc obowiązującą.

Minister Apropowizacji

(—) *A. Minkiewics.*

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1919 r.

Powyzsze podaje do wiadomości

Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) *I Swięcicki.*

49.

Podziękowanie.

Serdeczne Bóg zapłać wyrażam mieszkańcom parafji Kórnickiej, którzy po raz wtóry przez ręce proboszcza swego, Księdza F. Ziemińskiego, składają dary na rzecz żołnierza polskiego. Niech ten szlachetny czyn wasz, Dzielni Obywatele, będzie przykładem i zachętą dla innych. Pamiętajmy, że ziarnko do ziarnka, zbierze się miarka. Za Kraj i Ojczyznę walczymy nie tylko ten, co krew przelewa i ponosi znoje w okopach, lecz i ten, co w miarę możliwości, przychodzi z pomocą naszym bohaterom wojakom.

Spis darów: Koszul 19, kałesonów 8, kałwalków płótna 7, ręcznik 1.

Nadto rzeczy, pozostałe po niemieckim żandarmie: koszul 5, chusteczek do nosa 4, szalik 1, skarpetek 2 pary, kołnierzyków 2, mankietów 2 pary, marynarka płócienna 1.

Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) *I Swięcicki.*

50.

OBWIESZCZENIE

w przedmiocie składania Władzom skarbowym I instancji zeznań dochodu względnie sprawozdań rocznych i bilansów towarzystw sprawozdawczych do wymiaru podatku od zysków wojennych.

Na zasadzie postanowienia art. 31 dekretu Naczelnika Państwa z d. 5 lutego 1919 r. (Dz. p. № 12, poz. 136 z r. 1919) w przedmiocie podatku od zysków wojennych, wzywa się wszystkie osoby fizyczne i prawne (za wyjątkiem towarzystw sprawozdawczych), które w latach wojennych 1914 do włącznie 1918 osiągnęły nadwyżkę zysku względnie dochodu, podlegającą w myśl postanowień powołanego dekretu podatkowi od zysków wojennych, aby w terminie 14-dniowym, licząc od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia, przedłożyła Władzy skarbowej I instancji zeznanie dochodu na przepisanych formularzach za każdy rok wojenny osobno. Formularze wydawać będzie Władza skarbo-wa I instancji bezpłatnie.

Kuratorowie, spadków wakujących są obowiązani w powyższym terminie złożyć zeznanie dochodu odnośnie do majątku spadkowego.

W tym samym terminie mają towarzystwa sprawozdawcze złożyć u tej Władzy skarbowej I instancji, w której okręgu mają swą główną siedzibę, sprawozdania roczne i bilansy, rachunek zysków i strat, tudzież protokoły ogólnych zebrań, na których zatwierdzono sprawozdania roczne, tak za wszystkie lata operacyjne, wchodzące w całość lub częściowo w czasokres od 1-go sierpnia 1914 do końca 1918 r. Wymienione wyżej sprawozdania roczne, bilansy i t. d. przedłożyć należy także za trzy ostatnie operacyjne lata w czasie pokoju, względnie w razie krótszego trwania przedsiębiorstwa za ostatnie dwa lata, lub ostatni operacyjny rok pokojowy, a to w celu obliczenia przeciętnego normalnego zysku z lat pokojowych, potrzebnego do porównania przy ustalaniu podległej podatku.

nadwyżki zysku z lat wojennych. Niezłożenia tychże w terminie wyżej oznaczonym karane będzie na zasadzie postanowień art. 52 dekretu grzywną do 10,000 marek względnie 15,000 koron. Zuznacza się, że kto świadomie, w zamiarze zatajenia przedmiotu podatkowego, zanlecha złożyć w terminie zeznanie dochodu, będzie ukarany, niezależnie od dodatkowej zapłaty ukróconego podatku, grzywną do dwudziestokrotnej wysokości tej kwoty, o którą podatek ukrócono, lub narażono na ukrócenia. Obok grzywny można orzec i areszt w powyższym wymiarze (art. 48 dekretu). Kto świadomie, w zamiarze uchylenia siebie, lub osoby, którą zastępuje, od ustawowego świadczenia podatkowego, składa nieprawdziwe, lub niezupełne zeznania dochodu, zdolne udaremnić, lub ukrócić wymiar ustawowego podatku, będzie karany, niezależnie od dodatkowej zapłaty ukróconego podatku, grzywną do trzydziestokrotnej wysokości tej kwoty, o którą podatek ukrócono, lub narażono na ukrócenie, lub aresztem do czterech miesięcy. Obok grzywny można orzec i areszt w powyższym wymiarze (art. 47 dekretu).

Janów Podlaski, dnia 25 lipca 1919 roku.

Inspektor Skarbowy

L. Krzewski.

51.

Ogłoszenie

Inspektor Skarbowy na powiat Konstantynowski ogłasza co następuje: na żądanie Ministra Spraw Wojskowych i po porozumieniu się Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z Ministerstwem Skarbu, zabrania się sprzedaży żołnierzom Wojsk Polskich alkoholu i napojów alkoholowych zarówno ze sklepów monopolowych jak i ze wszelkiego typu zakładów prywatnych dla sprzedaży trunków.

Janów Podlaski, dn. 20 sierpnia 1919 r.

Inspektor Skarbowy

L. Krzewski.

Pomocnik Inspektora

Bonarowski.

52.

U S T A W A

z dnia 2 sierpnia 1919 roku.

o zabezpieczeniu sprzętu i zasiewów rolnych.

Art. 1. Winni jednostronnego naruszenia umów, zawartych między pracodawcami a pracownikami rolnymi w myśl ustawy z dnia 28 marca 1919 r. oraz zawartych w drodze dobrowolnego porozumienia stron, o ile naruszenie umowy dotyczy sprzętu ziemiopłodów lub zasiewów rolnych—podlegają w drodze administracyjnej karze aresztu od 30 dni do 6 miesięcy lub grzywny od 50 mk. do 50,000 mk.

Art. 2. Winni namawiania lub skłaniania do czynów wymienionych w art. 1, ulegają w drodze administracyjnej karze aresztu do sześciu miesięcy.

Art. 3. Do ściągania i karania tych przekroczeń powołana jest władza powiatowa I instancji.

Art. 4. Od postanowienia karnego przysługuje prawo odwołania do bezpośrednio wyższej instancji w terminie 14-dniowym od dnia doręczenia postanowienia. Odwołanie to jednak nie wstrzymuje wykonania postanowienia.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 6. Ustawa niniejsza obowiązuje na przeciąg 3 miesięcy od daty jej ogłoszenia.

Art. 7. Wykonanie ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Marszałek Sejmu

(—) *Tramczyński.*

Prezydent Ministrów

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *Wojciechowski.*

(Dz. Praw P.P. z d. 12 sierpnia 1919 r. № 84).

Powyzsze podaje do wiadomości

Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) *I. Świąteczki.*

D Z I A Ł N I E U R Z Ę D O W Y

Zgubili paszporty

2. Całka KAUFMAN z miasta Łosic zgubił dowód osobisty, wydany dnia 23/IV 1919 r. za № 1332 przez Magistrat Łosicki.

1. Ickowi-Ber. BAUMBLATOWI skradziono w Warszawie 19 sierpnia 1919 r. dowód osobisty wraz z odroczeniem służby wojskowej, wydane przez Białą Komendę Uzupełnień. Numer paszportu niewiadomy.